

Posudek oponenta diplomové práce Hany Římanové na téma „ Mediace jako alternativní způsob řešení sporů „.

Práce byla odevzdána v dubnu 2016 a má 59 stran vlastního textu.

Diplomantka zvolila „velmi mladé“ a velmi aktuální téma, když uzákonění mediace je účinné teprve od roku 2012. Na první pohled mě zaujala metoda zpracování práce. Diplomantka nejprve v obecné rovině definuje pojem mediace a dále rozebírá její jednotlivé metody, a to srozumitelnou formou. Vedle toho se v úvodu zabývá „kolébkami mediace“ , tj. zejména mediací v USA a v Západní Evropě. V další části analyzuje jednotlivé principy mediace a v návaznosti na to tři základní směry mediace. Následuje kapitola věnovaná osobě mediátora, poté se zabývá procesem mediace a konečně i vazbami civilního řízení v podobě sporného i nesporného na aplikaci metody mediace. V každé kapitole je patrné, že diplomantka má vedle teoretických znalostí i praktické zkušenosti, tj. má zcela určitě k vybranému tématu osobní vztah v kladném slova smyslu.

Výběr tématu je podle mého názoru vysoce aktuální a rovněž velmi pozitivně hodnotím i metodu zpracování práce.

K práci mám jen několik poznámek :

- Na straně 45 a násl. se diplomantka zabývá důsledkem zahájení mediace na běh promlčecí nebo prekluzivní lhůty. Diplomantka došla ve smyslu § 29 zákona o mediaci k závěru, že dojde ke stavení běhu uvedených lhůt. Podle mého soudu to z výslovného znění citovaného ustanovení tento závěr nevyplývá. Spíše se přikláním k tomu, že základ je v citovaném § 647 NOZ, které by bylo možné aplikovat i na mediaci. I když to z citovaného ustanovení zcela nevyplývá, lhůta se staví skutečně uzavřením dohody o mediaci, neboť lze jen stěží uvažovat o analogii zahájení řízení.
- Na straně 48 se diplomantka zabývá případnou odpovědností mediátora za obsah mediační dohody a cituje § 3 odst- 3 zákona, které konstatuje odpovědnost pouze stran konfliktu a nikoli toho, kdo jej pomocí dohody odstranil. Diskusní otázku je případ, kdy mediátor, na jehož kvalifikaci klade zákon poměrně vysoké požadavky, „dovede“ strany k dohodě v hrubém rozporu se zákonem ? Byť mediátor nefunguje jak osoba schvalující dohodu, má role osoby, která jednání vede i po stránce právní čistoty a jeho postoj je často určen osobám bez právního vědomí.

Práce je psána velmi dobrým srozumitelným jazykem s citací užitých pramenů pro vyhotovení práce. Práci jako vynikající doporučuji k obhajobě.

Pro obhajobu bych chtěl slyšet názor diplomantky, jak postupovat vůči mediátorovi, který je zjevně podjatý a na námitku podjatosti nereaguje ?

Práci hodnotím známkou „ Výborně“

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 21.4. 2016